

tisk Synspunkt; de vil hævde, at den ikke svarer til Skatteevnen. I Modsætning her til vil jeg paastaa, at der efter liberale og konservative Skatteprincipper slet ikke kan tales om Skatteevne, hvor en Formue ingen Indtægt afkaster. Der er i saa Fald kun *Mulighed* og *Betingelser* for at *erhverve* Skatteevne, men Muligheden bør ikke beskattes, før den er blevet til Virkelighed. Hvor der foreligger Formueværdier, der ikke afkaster Indtægter, der er der kun Grundlag for Beslaglæggelse, men ikke for Beskatning. Statens Evne til at beslaglægge og plyndre Formuen er noget ganske andet end Borgernes Skatteevne. I det kommunistiske Rusland er man saa ærlig at kalde Konfiskation for Konfiskation eller højtideligt: Statsnationalisering. I det liberale Danmark kaldes partiel Konfiskation for Skat efter Skatteevne. Det er denne liberale Tilslignelse, som det foreliggende Forslag skærer definitivt ned, og denne Nedsikring er det paa høje Tid at foretage. Formueskatten udgør i Øjeblikket $\frac{2}{5}$ af den direkte Skat. Naar Indtægten svigter, som venteligt, vil den rimeligvis komme til at udgøre ca. Halvdelen. For en saadan Konfiskation bør der slaas Bom med det samme. Det kan gøres ved, som her foreslaaet, at sætte Formuebeskatningen i rimeligt Forhold til Indtægtsafkastningen. Hvis de indirekte Skatter, som vi samtidig hermed foreslaar, kommer ind som beregnet, vil det sige, at der ved Siden af, at den gældende Formueskat formindskes med sit halve Beløb, bliver et Overskud paa ca. 20 Mill. Kr., som vi foreslaar brugt til Afkortning i den med Formuen kombinerede Indkomstskat.

Det er mig bekendt, at der fra konservativ Side paatænkes at skaffe Dækning til en Folkeforsikring ved Hjælp af Kaffe-told og maaske andre indirekte Skatter. Jeg er en oprigtig Tilhænger af Folkeforsikring, ligesom jeg oprigtigt haaber, at det maa lykkes at genoprette dette Lands dybt rystede Økonomi saa godt, at det bliver muligt at optage en social Lovgivning af en bedre Karakter end den, som vi hidtil har kendt, men som vi nu paa Grund af Forholdenes haarde Nød er blevet nødsaget til at skære væsentligt ned. Men det kan jo ikke nytte noget at ville gennemføre store sociale Reforme, naar man ikke har det nødvendige økonomiske Grundlag at bygge paa. Det kan ikke nytte at ville føre sociale Idealer igennem, som i deres Virkeliggørelse krænker det økonomiske Livs elementæreste Grundlove, og før det er lykkedes at bringe den danske Økonomi

paa Fode igen — og dertil kræves bl. a. utvivlsomt en Skattereform —, før kan det i mine Øjne ikke nytte at ville gaa i Gang med store sociale Reforme af den Art, som der her er Tale om. Vi maa først eksistere økonomisk, før vi kan skride til sociale Reforme i det Omfang, som man utvivlsomt fra alle Sider her i Salen ønsker det, selv om vi fra konservativ Side ikke mener, at disse Ønsker kan opfyldes under de nuværende Forhold. Men jeg vil hævde, at Sociallovgivningen, Reorganisationen paa dette Omraade, afhænger af, hvorledes den økonomiske Rekonstruktion lykkes. Og skal den økonomiske Rekonstruktion lykkes og føres igennem, maa Spørgsmaalet om den nye Skatteplan, som der er blevet talt saa meget om fra 1920 til 1924, men som aldrig ytrede sig i andet end tilfældige og vilkaarlige Skattelove, snarest muligt tages op.

Jeg husker endnu fra 1922 et Ordskifte mellem den højtærede daværende Finansminister og det ærede Medlem Hr. P. Munch, hvorunder det ærede Medlem Hr. P. Munch lyste efter denne Skatteplan, der saa ofte var stillet i Udsigt. Den højtærede Finansminister svarede dertil, at en Skatteplan havde aldrig været indenfor hans Overvejelser. Det, han tilstræbte, var kun en samlet *Finansplan*, ikke en *Skatteplan*. Jeg vil hævde, at det er umuligt at adskille Statsfinanserne fra Skatterne, Finanspolitik fra Skattepolitik, Finansplan fra Skatteplan, og naar den højtærede Regering af erhvervsøkonomiske Grunde og derved igen indirekte af finansielle Grunde er gaaet ind for en Nedsikringspolitik af den Art, som er foreslaaet, saa er det logisk nødvendige Korrelat dertil en Nedsikring og Omlægning af de nugældende Beskatningsformer saaledes, at, som den højtærede Statsminister har sagt det, Kapitalerne bevares og Kapitalopsparingen sikres.

Jeg ved ikke, hvilken Skæbne disse Lovforslag og de Synsmaader, som de er Udtryk for, vil faa her i Tinget og i den danske Rigsdag, men jeg ved, at de under alle Omstændigheder vil have til Følge, at det bliver aldeles klart, hvorledes den højtærede Regering stiller sig paa det skattepolitiske Omraade. Lad det blive klart for Offentligheden, om den højtærede Regering og de Partier, der støtter den, ønsker at opretholde den Form for Formue- og Indkomstbeskatningen — særlig Formuebeskatningen —, som vi har i Øjeblikket, eller om de vil være med til at optage et i vore Øjne absolut nødvendigt